

ชื่อวิทยานิพนธ์	การรับรู้ความสามารถแห่งตน การปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสุขภาพ และสมรรถภาพทางกายของผู้ป่วยสูงอายุหลังผ่าตัดยึดตรึงกระดูกต้นขา
ผู้เขียน	นางสาวนิภาพร โชติรัตน์
สาขาวิชา	พยาบาลศาสตร์ (การพยาบาลผู้ใหญ่)
ปีการศึกษา	2549

### บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยายมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ความสามารถแห่งตน การปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสุขภาพ และสมรรถภาพทางกาย รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถแห่งตนกับการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสุขภาพ และการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสุขภาพกับสมรรถภาพทางกายในประชากรดังกล่าว กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ป่วยสูงอายุที่เคยได้รับการรักษาโดยการผ่าตัดยึดตรึงกระดูกต้นขาจำนวน 88 ราย ที่กลับมาตรวจตามแพทย์นัดหลังผ่าตัด 6 สัปดาห์ ณ ห้องตรวจศัลยกรรมกระดูกแผนกผู้ป่วยนอก ในโรงพยาบาลศูนย์ภาคใต้ 5 แห่ง คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ตามคุณสมบัติที่กำหนด เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล การรับรู้ความสามารถแห่งตน การปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสุขภาพ และแบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ความเที่ยงของเครื่องมือในชุดแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถแห่งตน การปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสุขภาพ และแบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย คำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้เท่ากับ .96, .87 และ .94 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ความสามารถแห่งตน และการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสุขภาพของผู้ป่วยสูงอายุหลังผ่าตัดยึดตรึงกระดูกต้นขาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ( $\bar{X} = 2.48$ ,  $SD = 0.64$  และ  $\bar{X} = 2.15$ ,  $SD = 0.66$  ตามลำดับ) สมรรถภาพทางกายโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ ( $\bar{X} = 1.31$ ,  $SD = 0.77$ ) การรับรู้ความสามารถแห่งตนมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสุขภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ( $r = .71$ ,  $p < .01$ ) และการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสุขภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับสมรรถภาพทางกายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ( $r = .62$ ,  $p < .01$ )

ผลการศึกษานี้สนับสนุนให้บุคลากรทีมสุขภาพส่งเสริมให้ผู้สูงอายุหลังผ่าตัดยึดตรึงกระดูกต้นขามีการรับรู้ความสามารถแห่งตนในการฟื้นฟูสุขภาพเพิ่มขึ้น เพื่อส่งผลต่อการมีสมรรถภาพทางกายที่ดีต่อไป

<b>Thesis Title</b>	Self-Efficacy, Rehabilitation and Physical Performance among Elderly undergoing Femur Fixation
<b>Author</b>	Miss Nipaporn Chotirat
<b>Major Program</b>	Nursing Science (Adult Nursing)
<b>Academic Year</b>	2006

## ABSTRACT

This descriptive study aimed to identify the levels of self-efficacy, rehabilitation and physical performance among elderly undergoing femur fixation, and to explore the relationships of self-efficacy vs. rehabilitation, and rehabilitation vs. physical performance among the population. The subjects were 88 purposively selected elderly undergoing femur fixation, who visited the out-patient orthopaedic clinics at the sixth week after surgery in five regional hospitals in southern Thailand. The research instrument was a set of questionnaires covering personal information, and self-efficacy, rehabilitation, and physical performance scored on scales of 0-4. All questionnaires were evaluated for their content validity by five experts. The Cronbach's alpha coefficients of three questionnaires, i.e., self-efficacy, rehabilitation and physical performance, were .96, .87 and .94 respectively. The data were analyzed using descriptive statistics (frequency, percentage, mean, and standard deviation) and Pearson product moment correlation coefficient.

The results revealed that the elderly reported moderate level of self-efficacy and rehabilitation ( $\bar{X} = 2.48$ ,  $SD = 0.64$  and  $\bar{X} = 2.15$ ,  $SD = 0.66$  respectively), and low level of physical performance ( $\bar{X} = 1.31$ ,  $SD = 0.77$ ). Self-efficacy was positively related to rehabilitation at a high level ( $r = .71$ ,  $p < .01$ ) and rehabilitation was positively related to physical performance at a moderate level ( $r = .62$ ,  $p < .01$ ).

The results support the promotion of self-efficacy in order to enhance rehabilitation and maximize physical performance of the elderly undergoing femur fixation.